

NATUREN I GALTENOMRÅDET

Sammendrag – her: del etter feltstudie ET UTSNITT AV RAPPORT

Reiso S. 2016. *Naturverdier for lokalitet Galten-Orekåsodden, registrert i forbindelse med prosjekt Kalkskog Telemark 2015. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.* (Weblink: <http://borchbio.no/narin/?nid=5708>)

«Galten-Orekåsodden omfatter den sør- vestvendte lia mellom Galten og Orekåsodden mot Norsjø i Valbø, Skien. Arealet består av en større sør-vestvendt li-side som har nokså stor småskala topografi, som veksler mellom grunne rygger med små sprekkedaler og søkk, brattheng og rasmarker. Berggrunnen i området er granitt, grunne areal dominerer i veksel med areal dekket av grovt forvitningsmateriale og enkelte dalfører med innslag av marin leire.

Lokaliteten veksler raskt mellom rike og fattige vegetasjonstyper. Grunne rygger domineres av fattig lyngfuruskog. Søkk med løsmasser, rasmarker og friske sig er preget av rike vegetasjonstyper, der lågurtskog dominerer, langs friske sig også graderinger mot høgstaudeskog. Tresjiktet har stor treslagsblanding med furu som dominerende, deretter gran, osp, bjørk, ask og lind som mest vanlig. Spredt også annet borealt løv, alm, svartor og barlind. I undersjiktet er hassel vanlig, stedvis også einer.

Påvirkningsgraden varierer en del. Området har en stor andel eldre furuskog, ofte med et yngre undersjikt av gran- og løvtrær. Eldre granskog forekommer stedvis på mer produktive areal påvirket av marin leire. Eldre løvtrær finnes spredt av osp og bjørk, i blokkmark sentralt også av lind. Flekkvis i nedre del av lia inngår også mer ensaldrede tette granbestand og rene ungskogspartier etter tidligere hogster eller som suksesjoner med middelaldrende skog etter tidligere åpne beite/slåttepåvirkede areal.

Død ved forekommer flekkvis, hovedsakelig av ferske nedbrytningsstadier. I rasmark av hovedsakelig av osp, bjørk og lind, på produktive søkk med leire også av gran og furu. Området har en rik og varmekjær flora, med bl.a. forekomster av alm, ask og barlind (alle VU). Av vedboende arter ble hvit vedkorallsopp (NT) og ospehvitkjuke (NT) funnet på død ved av osp, på død ved av gran ble rosenkjuke (NT) og rynkeskinn (NT) notert. Lokaliteten kan huse krevende jordboende sopp under bartrær på rik lågurtmark. Det er også et vist potensial for varmekrevende insekter knyttet til spredte gammelskogselementer og urterik skog.

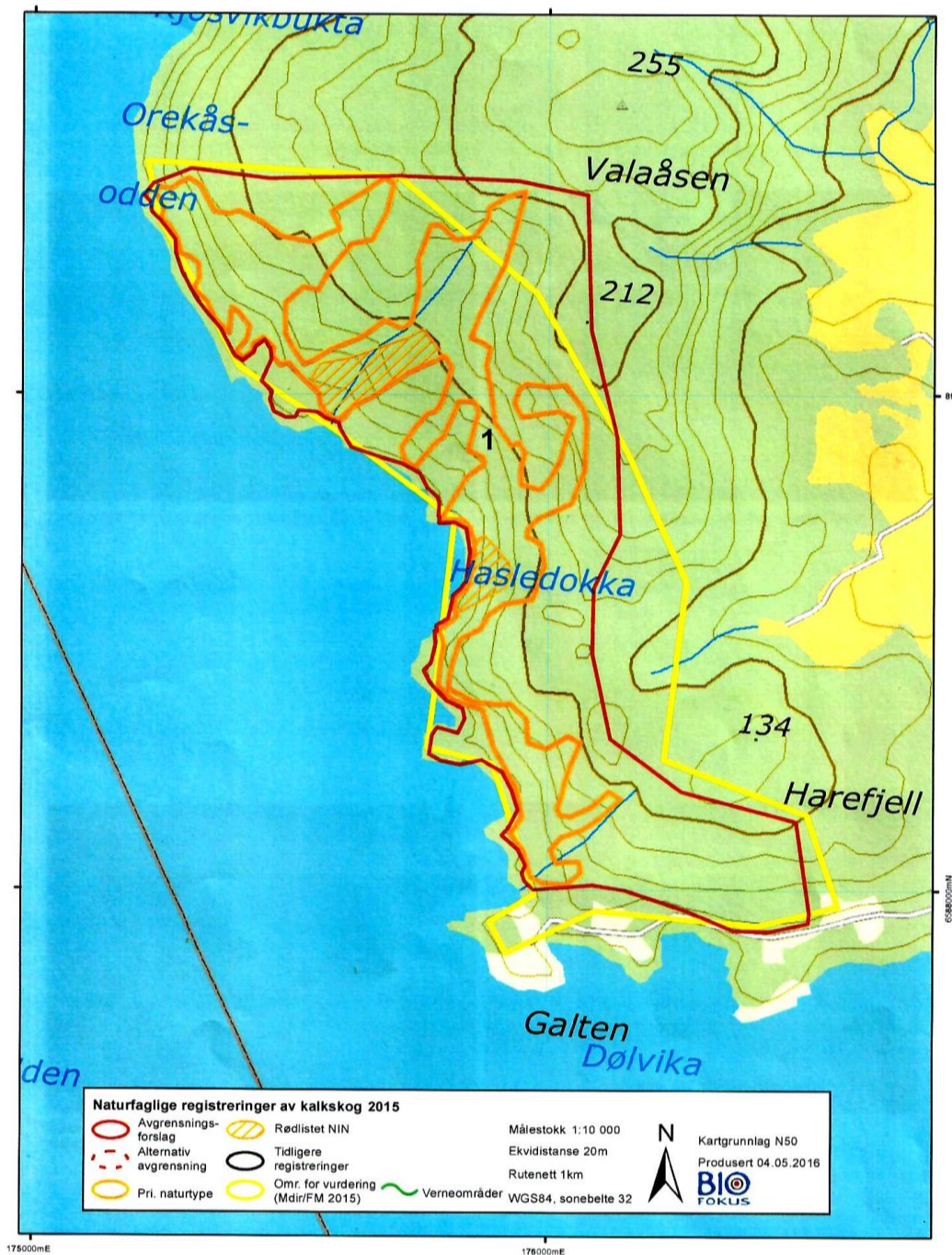
Lia mellom Galten og Orekåsodden fremviser en stor andel rike og varmekjære skogtyper med stor treslagsblanding i veksel med fattig furuskog. Området er preget av tidligere kulturpåvirkning, men huser i dag betydelig andel eldre furuskog, samt spredte gammelskogskvaliteter knyttet til osp, gran og lind. Død ved finnes riktignok i begrenset omfang. Lågurtskog med overganger mot høgstaudeskog preger de rikeste partiene, det ble ikke funnet kvaliteter som indikerer kalkskog. Kvalitetene er dermed typisk for bratte sør- og vestvendte li-sider i regionen

Av rødlistede naturtyper finnes lågurt-lyngfuruskog (NT) av renere furudominert utforming på begrensede areal. Men furu inngår riktignok vanlig i hoveddelen av lågurtmarka i lia, men her er treslagsblandingen så stor at vi har definert det som blandingsskog heller enn furuskog.

En samlet vurdering av Galten-Orekåsodden gir området regional verdi, 3 poeng.»

Galten-Orekåsodden (Skien, Telemark).

Areal 740daa, poeng 3

Feltarbeidet:

Undersøkellesområdet ble kartlagt av **Sigve Reiso** i løpet av en lang dag den 22.10.15.

Kartleggingsfokus ble lagt på areal med eldre skog og i de rikeste nedre-midtre delene av lia med størst potensial for kalkskog. Tiden på året var gunstig for å fange opp alle relevante organisme-grupper.